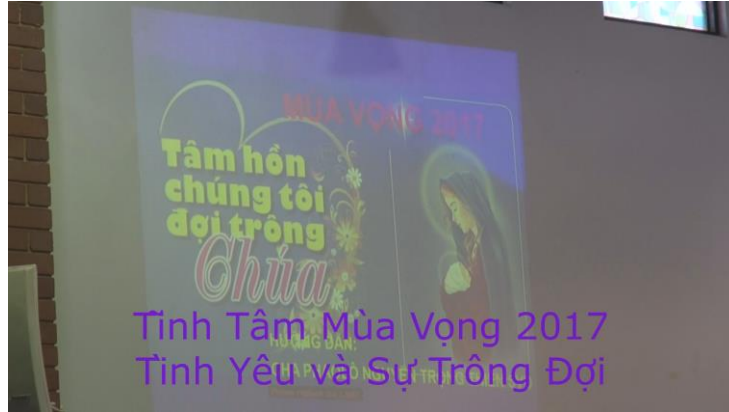

**Ba ngày Tĩnh tâm Mùa Vọng
tại Trung Tâm Công Giáo Hoan Thiện
từ 19 đến 21/12/2017**

Do Cha Phaolô Nguyễn Trọng Thiên, Dòng Ngôi Lời giảng phòng

Têrêsa NL ghi

Hôm nay ngày 19/12/2017, tại Trung Tâm Công Giáo Hoan Thiện, mọi người tín hữu đã có mặt đông đủ trong nhà thờ để tham dự Thánh Lễ, sau đó Cha Phaolô sẽ có bài giảng tĩnh tâm trong 3 ngày để đón mừng Chúa Giáng Sinh.

Chủ đề bài giảng hôm nay là 1/ **Thiên Chúa là đáng yêu thương và chờ đợi**

Cha bắt đầu bằng một câu chuyện có thật xảy ra ở một trường trung học. Trong trường có một nữ sinh duyên dáng nhưng không ai quen được với cô vì cô bị câm. Trên cô một lớp có một nam sinh học rất giỏi nhưng cũng bị câm. Ngày ngày khi tan học cô nữ sinh vẫn lặng lẽ đi theo anh nam sinh đến tận nhà, anh thắc mắc nhưng không biết phải nói thế nào để hiểu nhau. Cho đến một ngày anh bèn trao cho nàng

một “cái chai”, sau buổi học cô nàng trao cho anh một “trái chanh”. Cái chai có nghĩa là “ai, chờ ai”, trái chanh có nghĩa là “a nhờ anh, chờ anh chanh, được hiểu là chờ anh ! Chỉ có tình yêu và sự kiên nhẫn mới đem tình yêu đến được cho người khác.

Thiên Chúa, đáng yêu thương và chờ đợi.

Trong thư thứ nhất của Thánh Gioan, chương 7 viết rằng :” chúng ta hãy thương yêu nhau vì tình yêu bắt nguồn từ Thiên Chúa, ai yêu thương thì biết Thiên Chúa, ai không yêu thương thì không biết Thiên Chúa. Vì vậy đạo công giáo là đạo của tình yêu, là con đường dẫn con người vào tình yêu.

Bản tính của Thiên Chúa là tình yêu. Tất cả mọi hành động của Thiên Chúa là yêu thương. Vậy Thiên chúa đã yêu thương con người như thế nào?

Thiên Chúa vì yêu thương mà tạo dựng nên con người. Câu chuyện tạo dựng trong sách Thánh viết về hiện tượng con người. Theo thuyết “big bang” xét về khoa học mang tính khoa học nhất, vũ trụ được hình thành bằng 2 luồng ánh sáng, sáng và tối. Nhưng Thiên Chúa là đấng tạo dựng ra tất cả, hiện tượng vẫn tiếp tục và Thiên Chúa vẫn tiếp tục sáng tạo.

Thánh Giêrêmia viết :” Cha đã yêu con bằng muôn tình muôn thuở. Từ muôn thuở Chúa đã yêu con và đã dựng nên con. Sự tạo dựng đó đến với chúng ta trong hành động, Chúa tạo dựng con người bằng lời, cái gì cũng tốt đẹp, và bắt đầu nặn... sau đó Thiên Chúa họp lại và nói “ chúng ta hãy làm con người giống chúng ta, giống bản tính 3 ngôi,. Trong gia đình chúng ta, in dấu Thiên Chúa là sự yêu thương.

Sau khi tạo dựng, sự tội xảy ra như thế nào trong kinh thánh? Câu chuyện “trái cấm”, khi ông bà Adong và Eva ăn trái cấm, Chúa không phạt, sự tội chưa xảy ra, cho đến khi ông bà ăn ở sinh ra 2 người con là Abel và Cain, Abel làm ruộng, Cain chăn nuôi, hai người con dâng của lễ cho Thiên Chúa, Chúa nhận của lễ của Abel, Cain tìm cách giết em, lúc đó tội mới phát sinh, vì vậy Chúa mới lên chương trình cứu độ.

Theo khoa học, từ lúc tạo dựng cho đến Chúa sinh ra là 6 triệu 800 ngàn năm. Con người lúc đó chưa có ngôn ngữ, khi con người có ngôn ngữ là khoảng 6000 năm.

Thiên Chúa vẫn kiên nhẫn và chờ đợi, chờ một con người nào đó dám nói ra “lạy Chúa, con đây”.

Bản chất con người của Cain là phạm tội giết em, vì vậy không có gì bất trị và nham hiểm bằng con người.

Trong chương trình tạo dựng, Chúa đã ban lương thực cho con người là hạt, trái cây để ăn, mà khi con người càng ăn thịt càng nhiều thì càng hung hăng. Người ta nói “ con người ác hơn con thú”, vì con thú một khi đã no rồi thì không ăn nữa.

Trong chương trình lịch sử cứu độ, Thiên Chúa mặc áo cho con người, cứu con người ra khỏi sa mạc, . Thiên Chúa phán : “ chỉ thờ một Thiên Chúa không được thờ một đấng nào khác, vì Ta là Chúa của người” . Thiên Chúa ghen tuông, cho họ tốt để họ trở về. Thiên Chúa ghen vì yêu thương, vì bản chất của Thiên Chúa là yêu thương. Tình yêu thương của Thiên Chúa không phân biệt . Thiên Chúa yêu thương tất cả mọi người chúng ta bằng một tình yêu duy nhất và muôn thuở. Tình yêu đó vượt quá sự hiểu biết và tội lỗi của chúng ta.

Vậy tại sao ta cần phải đạo đức và thánh thiện?

Vì lòng đạo đức và thánh thiện của ta giúp ta cảm nhận tình yêu của Thiên Chúa. Thiên Chúa chờ những người tội lỗi ăn năn để về sống với Chúa.

Thiên Chúa yêu và cho, cho chính sự sống của Người, cho đến lúc chết, và lấy sự chết để cứu độ con người.

Tình yêu luôn luôn chờ đợi và tha thứ,. Sự khác biệt giữa chúng ta và Thiên Chúa là Thiên Chúa kiên nhẫn và chờ. Tình yêu đòi hỏi sự tha thứ. Ngày nay các gia đình trẻ thiếu sự tha thứ. Câu chuyện “ con ruồi và bã trà” cho thấy ngày nay gia đình thiếu sự tha thứ.

Tại sao Thiên Chúa yêu thương chúng ta? Vì bằng một tình yêu cứu độ, Chúa Giêsu muốn Chúa ở đâu thì chúng ta ở đó.

Tình yêu Thiên Chúa lớn như thế này, Chúa chết cho chúng ta cho dù chúng ta tội lỗi, đó là tình yêu cứu độ, có nghĩa là Thiên Chúa chết để ta được sống.

Vậy chúng ta có cần tỉnh thức không ?

Có bài hát viết rằng “ Người ơi xin Người hãy đến”, tôi không đồng ý lắm vì Chúa đã đến rồi, vấn đề là ta có mở lòng ra để đón nhận Thiên Chúa không ?

Nếu nói ta yêu mến Chúa thì có nghĩa gì? “ Ai yêu mến Thầy thì hãy giữ Lời Thầy...”. Yêu Lời Chúa, sống Lời Chúa, nghe Lời để củng cố đức tin mỗi người.

Yêu thương và tha thứ cho tha nhân . Tha nhân là người ở xa, người Samaria, người bị nạn, đó là lời mời gọi khó sống vì phải yêu người ngoài, yêu như yêu chính mình và yêu như Chúa yêu. Nếu ta yêu như Chúa yêu thì không bao giờ có sự đau khổ, yêu người làm hại mình bằng sự cầu nguyện cho họ.

Cha kết thúc buổi tĩnh tâm với bài hát “Tình yêu Thiên Chúa” là lời mời gọi của Thiên Chúa chúng ta hãy yêu thương anh chị em. Chúng ta phải cố gắng sống tốt trong những ngày Mùa Vọng để đón mừng Chúa Giáng Sinh.

Ngày 20/12/2017

Chủ đề 2 – Đức Mẹ sống trong hy vọng và chờ đợi.

Một câu chuyện vui kể rằng trên thiên đàng Thánh Phêrô thấy sao có quá nhiều người có tội, người lương giáo.. ngài bèn cho giới nghiêm để kiểm soát xem có con đường nào lên thiên đàng mà ngài không biết. Kiểm soát vẫn không thấy con đường nào, chỉ còn phòng của Đức Mẹ ! sau đó được phép và kiểm soát căn phòng của Đức Mẹ, cuối cùng quả thật đã tìm thấy một cầu thang từ dưới đất dẫn lên thiên

đàng nằm dưới giường của Đức Mẹ!

Chúng ta hãy dâng cuộc sống của chúng ta, dâng những người quá cố, những linh hồn mới qua đời... cho Đức Mẹ.

Hành trình sống đức tin của Đức Mẹ

Trong thời Đức Mẹ sống, dân Do Thái luôn chờ đợi một đấng Mesia đến để giải phóng dân Do Thái, đem dân Do Thái từ khắp nơi về nơi Chúa chọn. Họ chờ đợi đấng Mesia là một người uy quyền.

Sự kiện truyền tin:

Sự kiện truyền tin để sinh ra Simson. Truyền tin cho bà Masa, vợ của ông ?

sinh ra Simson, sẽ giải phóng dân Do Thái khỏi nô lệ Philitin, Simson có một sức mạnh tuyệt vời.

Sự kiện ông Zacaria được bắt thăm vào đền thờ, được sứ thần truyền tin nhưng ông không tin nên sứ thần truyền ông không nói được. Sau đó vợ ông là bà Isave, tuy tuổi đã già, nhưng sinh được một con trai, tên là Gioan, lúc đó ông mới nói được.

Sự kiện Đức Mẹ được sứ thần truyền tin: “ Mừng vui lên, Thiên Chúa đã chọn bà, từ nơi bà sẽ sinh ra một Đấng Cứu Thế”. Đức Mẹ nói “Sự việc đó xảy ra thế nào được khi tôi chưa biết đến người nam?”, Sứ thần truyền “đó là việc của Thiên Chúa”. Đức Mẹ “xin vâng” vì Đức Mẹ đã tin, yêu và liều. Đó là hành trình của chúng ta, cũng tin, yêu và liều như Đức Mẹ.

Khi Đức Mẹ được thiên thần truyền tin là bà Isave tuy tuổi đã già nhưng đã thụ thai được 6 tháng do ơn Thiên Chúa, Đức Mẹ liền đi thăm bà, ở lại giúp đỡ bà trong 3 tháng, lúc trở về thì bụng Đức Mẹ đã to, ông Giuse định bụng sẽ bỏ bà, bỏ làng ra đi.

Tại sao Thiên Chúa phải chờ lâu như thế mới tìm ra Đấng Cứu Độ? Vì Thiên Chúa phải tìm ra một người phụ nữ và một người nam hoàn hảo. Sự kiện truyền tin giữa 2 người cũng quan trọng như nhau, vì vậy Thiên Chúa phải chờ lâu như thế, hơn 6 triệu năm...

Giuse được báo mộng và phải chấp nhận hy sinh, phải đăng ký hộ khẩu và con Thiên Chúa đã được sinh ra trong máng cỏ ở ngoài đồng.

Đức Mẹ có thể đặt những câu hỏi, không hiểu chuyện gì Thiên Chúa làm? Ai là người đến gặp? là các mục đồng? là 3 vua, và phải mất thời gian 2 năm họ mới gặp được Chúa Giêsu. Và vua Hêrôđê đã ra lệnh giết các trẻ em trai mới sinh ra đến 1 tuổi. Rồi Đức Mẹ lại lạc mất Chúa Giêsu trong đền thờ khi Người lên 12 tuổi. Đức Mẹ và ông Giuse vẫn chưa hiểu được Thiên Chúa muốn làm gì?

Đức Mẹ chờ đợi cho đến tiệc cưới Cana, lúc đó Chúa Giêsu đã 30 tuổi. Đức Mẹ tin Chúa Giêsu sẽ làm một điều gì. Khởi đầu sứ mạng của Chúa Giêsu trong tiệc cưới. Khi Đức Mẹ nói với Chúa Giêsu “họ hết rượu rồi”, và câu trả lời của Chúa Giêsu “can dự việc gì giữa Bà và Tôi, giờ của Tôi chưa tới”. Nhưng Đức Mẹ vẫn tin vào Chúa nên căn dặn gia nhân “Người nói gì các ông cứ làm theo”

Những sự kiện Chúa Giêsu đọc kinh Thánh trong đền thờ, Chúa Giêsu chữa lành, Chúa Giêsu trừ quỷ. Sự kiện tiếp theo là khi người ta nói với Chúa Giêsu là Mẹ có phúc khi cho Người bú mớm, nhưng Chúa Giêsu đã trả lời “có phúc vì lắng nghe và sống Lời Chúa”

Dưới chân thập giá, trước khi tắt thở, Chúa Giêsu đã trao Giáo hội trong tay Đức Mẹ “Này là con của Bà, này là Mẹ của con”. Có nghĩa là Chúa Giêsu để Giáo hội lại cho Đức Mẹ. Mẹ chờ đợi một đấng Mesia nhưng lại thấy con mình chết trần trụi trên thập giá.

Khi các tông đồ tụ họp lại, có Đức Mẹ, có Thiên Thần hiện xuống, nhưng Mẹ vẫn chờ đợi một đấng Mesia đến.

Người Việt Nam có lòng sùng kính Đức Mẹ một cách đặc biệt, có nghĩa là đặt Đức Mẹ vào trọng điểm đời sống của chúng ta. Theo mẫu gương của Đức Mẹ thì ta không bao giờ sai đường lạc lối và thất vọng. Khi chúng ta đến với Mẹ để suy niệm bằng Chuỗi Kinh Mân Côi, noi theo gương Mẹ để sống, càng gần Mẹ thì chúng ta càng gần Thánh Giuse.

Cuối cùng cha đọc lá thư của Đức Mẹ gửi cho Thánh Giuse do linh mục... viết. Lá thư này để chúng ta, các bậc làm cha, làm mẹ, suy niệm để dạy dỗ con cái chúng ta sống trở nên giống Chúa Giêsu.

Bài hát “Xin Vâng” kết thúc buổi tĩnh tâm ngày thứ nhì. Hẹn gặp lại vào ngày mai

---

Ngày 21/12/2017

Chủ đề 3 : Mọi người Kitô hữu được mời gọi để sống chờ đợi để nên Thánh

Chúng ta làm gì để đáp lại lời mời gọi nên Thánh?

Tin mừng Thánh Mathêu, chương 5, câu 43 :
“Anh em đã nghe Luật dạy rằng: Hãy yêu đồng loại và hãy ghét kẻ thù. Còn Thầy, Thầy bảo anh em: hãy yêu kẻ thù và cầu nguyện cho những kẻ ngược đãi anh em. Như vậy anh em mới được trở nên con cái của Cha anh em đang ngự trên trời là Đấng thánh thiện”.

Nên Thánh như Cha trên trời, vậy ai có thể nên

Thánh?

Vậy ta suy niệm như thế nào về lời mời gọi của Thiên Chúa?

Ngày nay người ta nói : “ cha mẹ sinh con **thời** sinh tánh”, như vậy ta đã được và gọi để trở về bản chất thánh thiện như Cha trên trời.

Tại sao ta không dám nói mình là Thánh ? Ta phải làm gì để được nên Thánh ?

Ta phải tỉnh thức. Tỉnh thức để làm gì? Để kẻ trộm đừng vào nhà . Kẻ trộm là gì? Là “ tham, sân, si ”... là lòng tham không bao giờ dừng lại.

Vậy kẻ trộm vào nhà lấy phần nào của mình ? là linh hồn, mà linh hồn là hình ảnh tốt đẹp thánh thiện của ta,. Chúng ta dễ dàng để “sân” và “si” lấy mất linh hồn của ta. Ta làm ngày, làm đêm.. cuộc sống kéo ta vào “tham, sân, si”, do đó đã làm cho ta đánh mất hạnh phúc gia đình. Con cái cần gì nơi cha mẹ? Cần cha mẹ thương nhau. Chúng ta phải là Giuse, Maria, thì con cái ta mới là Giêsu được.

Thiên Chúa trao cho ta thời gian, ta hãy chia sẻ thời gian, Thiên Chúa trao cho ta Thánh giá, ta hãy chia sẻ Thánh giá. Đó là tỉnh thức, là làm lợi cho Thiên Chúa.

Sống tỉnh thức là yêu thương và tha thứ.

Yêu thương là lời nói dễ nhất. Cha đọc bài thơ “yêu thương”, tự sáng tác cho cộng đoàn nghe.

“Tình yêu như sóng thủy triều,
Lúc lên, lúc xuống, lúc đầy, lúc vơi.
Tình yêu như một nắm xôi,
Tình yêu như tách cà phê,
Tình yêu như chén bánh ngào..
.....

Tha thứ là thước đo của lòng yêu thương. Nếu vợ và chồng chưa tha thứ hết là chưa yêu thương hết. Chúng ta biết được người khác thương chúng ta chừng nào khi biết được tha thứ nhiều hay ít. Thật vậy, khi anh chị em tha thứ cho người khác thì Cha trên trời cũng sẽ tha thứ cho anh chị em. Tha thứ là điều làm cho ta nên Thánh.

Đạo đức dễ dàng hơn là tha thứ. Đạo đức thì ta giữ riêng cho mình. Tha thứ làm cho ta nên Thánh, mà Thiên Chúa muốn ta nên Thánh. Vậy ta phải làm gì để nên Thánh? Trong cuộc phán xét chung, Chúa Giêsu đã nói “khi Ta đói, các người có cho ta ăn?, khi ta khát, các người có cho ta uống?, khi ta bị tù đầy, các người có đi thăm viếng?..

Bác ái là điều kiện để nên Thánh.

Bản tính của ta là dễ dàng làm mọi sự cho mình. Điều kiện được nên Thánh và hưởng phúc là sống bác ái. Như Chúa Giêsu, sinh ra trên đồng, sống trên đường và chết trên đồi. Đạo đức chỉ là tám hộ chiếu, muốn đi tới nước Chúa phải có visa.

Mỗi khi Thánh lễ kết thúc, linh mục nói “chúc anh chị em lên đường, ra về bình an..” Khi ta lãnh nhận Mình Thánh là một sự sai đi để ta làm chiên của Chúa, vì vậy Giáo hội cho chúng ta mùa này, mùa kia để chúng ta cùng nhau ôn lại Lời Chúa để được nên Thánh.

Thiên Chúa vẫn tiếp tục chờ đợi chúng ta, chúng ta đã được thánh hiến rồi và Thiên Chúa không để chúng ta bị hư mất, vì Người

đã chết không phải để chúng ta trở nên vô nghĩa.

Chúng ta có vui không? nếu chúng ta không có niềm vui trên gương mặt thì ta đã chưa có Chúa Kitô. Khi ta đến nhà thờ, ta cần phải đem niềm vui đến nhà thờ. Trong mọi hoàn cảnh, anh chị em hãy vui lên vì Chúa là gia nghiệp của đời con. Không có gì vui bằng được làm con Thiên Chúa. Chúng ta tạ ơn Chúa vì đó là ơn gọi chúng ta. Nếu ông Adong và bà Eva không phạm tội thì Chúa đã không đến làm người. Chúa đến để đem tin mừng, đem ơn cứu độ, Chúa biết là Chúa sẽ chết, nhưng Chúa vẫn đến để chứng minh tình yêu của Chúa.